

Wetsontwerp betreffende de continuïteit van de dienstverlening inzake personenvervoer per spoor in geval van staking (Stuk 54-2650)

AMENDEMENT IN PLENAIRE VERGADERING

Nr. 1 VAN MEVROUW PAS c.s.

Enig artikel

In artikel 4, de voorgestelde paragraaf 2, het derde lid *in fine* aanvullen als volgt:

“Deze vervoersplannen worden dermate opgesteld dat het vervoersaanbod in het Vlaamse en Waalse Gewest afgestemd wordt in functie van het beschikbaar aantal werkwillige personeelsleden per taalgroep, zoals vastgesteld overeenkomstig paragraaf 3, eerste en tweede lid”.

VERANTWOORDING

Zoals Vlaams Kamerlid Inez De Coninck tijdens de commissiebespreking terecht stelde, *“werd het Vlaamse Gewest tijdens de staking van 2016 ruim bediend, met wel een aanbod van 80 à 90% van de treinen.”* Dit in tegenstelling tot het Waals gewest, waar veel meer werd gestaakt en waar het treinaanbod in verhouding daarmee ook veel kleiner was.

Ook Vlaams Kamerlid David Geerts is dat niet ontgaan en hij stelt zich daar vragen bij wat het huidige wetsontwerp betreft: *“Zullen personeelsleden van het ene landsgedeelte massaal worden ingezet in het andere? De stakingsbereidheid zou in het Waalse Gewest veel groter zijn dan in het Vlaamse, wordt beweerd. Hoe gaat men Oostendenaren werk in Luik opleggen?”*

Vlaams Kamerlid Lahaye-Battheu pikt daarop in en slaagt de nagel op de kop door te stellen: *“Vermoed kan worden dat de stakingsbereidheid zal verschillen al naargelang de regio's. Het is daarom belangrijk het aanbod te baseren op het aantal werkwilligen per lijn of per gewest en de zaak niet in een nationaal perspectief te beschouwen. Bij een staking in het voorjaar van 2016 bleek de wanverhouding tussen het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest zodanig dat de NMBS zelf heeft beslist om het vervoersaanbod aan te passen.”*

Waals Kamerlid Foret ziet deze verschillen inzake stakingsbereidheid en de gevolgen ervan voor de dienstverlening in de gewesten ook, maar heeft een heel andere bekommernis: *“De beschikbaarheid van het personeel werd berekend, maar ook de stakingen in het verleden leveren cijferinformatie op, met regionale verschillen. Kan de minister bevestigen dat de mobiliteit homogeen over het hele grondgebied zal worden verzekerd?”*

Het klopt ongetwijfeld dat de stakingsbereidheid in Wallonië in de regel veel groter is dan in Vlaanderen. Dat had in het verleden inderdaad tot gevolg dat er in Wallonië bij een treinstaking een veel kleiner of helemaal geen treinaanbod was, terwijl in Vlaanderen toch een redelijk treinaanbod aan de pendelaars werd aangeboden. Dat had er ook mee te maken dat de NMBS zelf een treinaanbod uitwerkte in functie van het beschikbare treinpersoneel per taalgroep/gewest.

Met het huidige wetsontwerp zal dit evenwel drastisch wijzigen. Vermits de NMBS nu bij wet wordt opgelegd dat zij vervoersplannen moet uitwerken om in heel het land een treinaanbod te verzekeren in functie van het beschikbare personeel, zal dit er noodzakelijkerwijs op neerkomen dat zowel in Wallonië als in Vlaanderen slechts een minimaal aanbod aanwezig zal zijn. Hoofdzakelijk Vlaams treinpersoneel zal er met andere woorden voor moeten zorgen dat er ook in Wallonië een treinaanbod zal moeten zijn dat evenwaardig is als dat in Vlaanderen, waardoor er uiteraard veel minder (Vlaams) personeel beschikbaar zal zijn om het treinaanbod in Vlaanderen te verzekeren. Bij stakingen zal, in vergelijking met de huidige situatie, het minimale treinaanbod in Vlaanderen er dus flink op achteruitgaan. Of anders gezegd: werkend Vlaanderen zal stakend Wallonië mobiel houden en de Vlaamse pendelaar zal daar het slachtoffer van zijn.

Het huidige wetsontwerp is dus sterk communautair geladen en benadeelt de Vlamingen, de Vlaamse pendelaars in het bijzonder, in hoge mate. Nochtans heeft deze regering naar eigen zeggen een communautaire stilstand van vijf jaar in acht genomen. Blijkbaar is die communautaire stilstand alleen maar van toepassing als het om Vlaamse bekommernissen gaat, maar niet als het erom gaat om aan Franstalige verzuchtingen tegemoet te komen.

Dit amendement heeft in alle geval tot doel om de perverse gevolgen van dit wetsontwerp voor de Vlaamse pendelaars ongedaan te maken door in de wet in te schrijven dat het treinaanbod bij stakingen door de NMBS per gewest moet worden afgestemd in functie van het aantal werkwilligen per taalgroep/gewest.

16 november 2017

Barbara PAS (VB)
Filip Dewinter (VB)
Jan Penris (VB)